

Debat - ordet er frit

Redaktionen hører meget gerne fra bladets læsere i form af læserbreve og giver gerne spaltepads til debat, også omkring SM og kulturen generelt. Læserbreve bringes i en let redigeret form af hensyn til plads og forståelse. Læserbreve angående bladet og dets indhold vil blive besvaret kort. SMil Bladet understreger, at redaktionen er selvstændig og ikke promoverer særlige politiske eller foreningsmæssige interesser. Skribenterne er ikke automatisk medlemmer af foreningen SMil og SMil Bladet udtrykker ikke SMil-forenings officielle holdninger eller politik.

Læserbrev:

Vedr. anmeldelse af "Secretary" i SMil Bladet nr. 2, årgang 24.

Det er med en vis undren, at jeg læser "Tøjtsens" anmeldelse af filmen "Secretary". Er det virkelig samme film, vi har set? Nu er anmeldelser jo farvet af de personer, der har skrevet dem. Det forekommer mig, at denne anmelders dom over "stereotypierne" i filmen, desværre er endnu et eksempel på visse SMil'isters holdning til tilværelsen og kunsten (og grunden til, at jeg i sin tid meldte mig lige så hurtigt ud af SMil, som jeg blev medlem): at alt skal være ekshibitionisme og pornografi i højeste potens, før der er noget ved det. Antydningens kunst er vist et forlængst overset begreb i den etablerede SM-verden, og de "dampende kinky erotikscener," som anmelderen efterlyser, synes jeg i høj grad er til stede. De var det i hvert fald i min fantasi, mens jeg så filmen, som efter min mening er tilvejebragt med en udpræget sans for stil og æstetik – og netop uden at forfalde til SM-klichéer og lummer-pornografiske scener. Det kan meget vel være, at sekretæren er en stereotyp – en hæmmet pige med psykiske problemer fra de småborgerlige forstæder. Men hun er i lige så høj grad en kvinde af kød og blod, som i mødet med den lige så menneskelige og af konventioner hæmmede Mr. Edwards

(i skikkelse af dejlige James Spader) blomstrer op og finder sit sande erotiske jeg. Hvad er så problemet? At omverdenens forargede reaktioner ikke fremgår tydeligt nok, er netop filmens force. Den er kommet videre i forhold til dét, og en af de sidste scener, hvor omgangskredsen på skift aflægger besøg hos den "gidseltagne" sekretær for at holde foredrag om kvindesagens, samfundets og familiens affekt i forbindelse med hendes valg, er en smart og humoristisk måde at anslå temaet på – uden at forfalde til en lang psykologisering over emnet.

Slutningen, hvor sekretæren og hendes advokat bliver gift, med en alternativ bryllupsrejse, hvor sekretæren bolles op ad et træ, som hun er bundet til, er, som jeg ser det, endnu en raffineret, sammenhængende, ironisk kommentar til alles krav om konventionel lykke.

Det ses bl.a. i filmens slutscene, hvor der iblandet lykken og det rene sengelinned er en stor fed skarnbasse! Og understreges, ikke mindst, ved en vemodig tone, som efterlader denne tilskuer med en følelse af ikke rigtig at vide, hvordan det efterfølgende vil gå det lykkelige SM-par.

Jeg synes, for at gøre en lang historie kort, at "Secretary" er en film for sadomasochister, der er kommet videre!

Med venlig hilsen
Skolepigen.

Svar:

Hej Skolepige,
Først og fremmest er det dejligt at vide, at der er nogen, som forholder sig kritisk til bladets indhold, og det er fint, at du skriver ind og gør opmærksom på, at du ikke synes, at min anmeldelse yder filmen retfærdighed, tak for det.

Anmeldelser er en subjektiv vurdering, og kunst og kultur er en interaktiv proces, hvor vi forstår og fortolker på baggrund af vores forståelse, viden og præferencer. Jeg så filmen med mine øjne, og det skrev jeg om i sidste nummer

af SMil Bladet. Du har set filmen med dine øjne, og har fået noget helt andet ud af den. Sådan er vi heldigvis forskellige – og det skal der være plads til!

Men jeg er lidt ked af at blive misforstået og få skudt holdninger, der ikke er mine i skoene.

Den ene misforståelse handler om din fordomsfulde antagelse om SMil-medlemmer, deres holdninger og indflydelse på SMil Bladets redaktionelle linie.

Jeg er ikke medlem af SMil, og har aldrig været det. Det er kun

omkring halvdelen af redaktionsmedlemmerne på bladet, der er medlemmer af SMil, og SMil har ingen afgørende indflydelse på, hvad vi skriver i SMil Bladet, medmindre, de foretager sig noget ekstraordinært, som vi tror vil interessere vore læsere.

Den næste misforståelse findes i din fortolkning af min anmeldelse. Jeg skriver, at jeg synes, filmen er "ufarlig." Det betyder ikke, at jeg savner pisk, porno eller en puritansk omverdens fordømmelse af sadomasochistiske forhold, skild-

ret på film.

Jeg synes, i lighed med dig, at det er forfriskende med en film, der portrætterer sadomasochisme på en fin og ikke-fordømmende måde. Det ærgrer mig blot, at filmen skal være så pokkers pæn. Den har alle muligheder for at kunne have været noget andet.

Men som tidligere skrevet, opfatter vi alle tingene forskelligt – sådan skal det netop være.

Venligst Tøjte – skribenten bag anmeldelse af Secretary.

Pik, patter og pighalsbånd - nej tak! - eller hvorfor jeg ofte går stille med døren

Jeg deltog i et interview i redaktionens lokaler. Dagens emne var: Når SM er svært. Havde egentlig lidt svært ved at sige ubetinget ja til at deltage, ved egentlig ikke, hvorfor... der var bare den der ubeskrivelige følelse indeni. Allerede, da jeg ankom til redaktionens lokaler, fik jeg de første spæde fornemmelser for mine forbehold, og som jeg kiggede mig omkring – billederne på væggen – forsvandt tvivlen; følelsen var slet ikke ubeskrivelig. Mange af mine fordomme blev bekræftet: SM handler slet ikke om seksualitet, men derimod om vulgær og frastødende porno. Sådan! Der kom ordene.

På den ene væg hang der 6-8 forsider fra tidligere udkomne blade, kun en af disse forsider appellerede til mig, kun en af disse forsider kunne og ville jeg identificeres med. Og bevares – hver har vi vores last/lyst, men jeg blev mildest talt lidt bange. Der skal ellers en del til at ryste mig. Jeg er faktisk forbavsende frisindet, forbavsende ærlig og ofte uden skrupler, når det gælder min egen seksualitet i almindelighed, men for en stund ønskede jeg mig et andet sted hen, for en stund håbede jeg inderligt at ingen – nogensinde – skulle se mig i dette lokale ved siden af disse billeder.

Det er slet ikke første gang, jeg har det sådan, slet ikke første gang, hvor jeg bliver flov over min seksualitet og slet ikke første gang, hvor jeg bliver spejlet af en direkte, som får mig til at krumme tæer. I flere af de allerede udgivne blade opfordres man til at stå frem, opfordres til at (be)lære det omkring liggende samfund om, at SM ikke er farligt, primitivt, eller at vi SM-udøvere slet ikke er så "forfærdelig anderledes," end gennemsnittet. Og det er bestemt heller ikke første gang, jeg stille hvisker for mig selv: "Hvorfor opfordres jeg til at lyve?" Jeg mener nemlig lige præcis, at vi (altså os SM-udøvere) er med til at fremstille et forvrænget og "absolut-ikke-for-sarte-sjæle" billede af vores seksualitet.

Bladet er en udmærket start. Det har mange gode artikler og forsøger virkelig at række ud, men af en eller anden årsag, hæmmer billederne budskabet. Der er intet erotisk, fantasifuldt eller legende over dem, de er derimod så karikerede, stereotype og så direkte, at jeg ikke kan lade være med at tænke: "Det er jo netop sådan, vi også bliver opfattet udefra." Hvilket på ingen måde er en befriende tanke, faktisk er det en sørgelig erkendelse af, at vi (i et oplyst og informativt samfund) helt på egen hånd trækker os selv ned i sølet. Udgangspunktet burde måske netop være at vende blikket indad, at starte med os selv – hvordan vil vi opfattes - og knap så meget energi på "at-de-andre-ikke-forstår-mig."

Vi er mange om fadet, vi har alle vore behov og ønsker dem dækket. Nogen synes netop, at SM skal være primitivt; for når det provokerer, så må jeg jo nødvendigvis få opmærksomhed, så må jeg nødvendigvis være anderledes end den næste i rækken (hvilket absolut kan være at foretrække i et samfund hvor Janteloven stadig tyranniserer). Andre - og endda måske flertallet af denne minoritet - nægter - næsten! - oftest at stå frem og sige: "Her er jeg, tag mig som jeg er!"

Jeg er i hvert fald en af dem, der stædigt nægter noget som helst, så længe der er fare for, at jeg - udelukkende! - kan blive identifice-

ret med noget okkult. Så længe, der er fare for, at jeg bliver sidestillet med en "beskidt lille slavefisse", så længe, jeg bliver spejlet af pik, røv, patter og kusse. Så længe, der er en potentiel mulighed for, at folk åbenlyst ruller med øjnene og tænker: "Gud fader bevares, skaf dog pigebarnet en psykolog." Så længe, skal jeg slet ikke råbe op om, at også jeg er et menneske. Så medfødte er min masochistiske tilbøjeligheder slet ikke.

Jeg tror på, at hvis en del af billederne bliver skiftet ud med erotik - og det behøver ikke være blødsøden romantik, der kun lige antyder eller illustrerer SM's mange detaljer, så ville det være et skridt i den rigtige retning. Hvis der lægges noget mere vægt på æstetiske - og ja jeg er kvinde, mere vægt på det sanselige. Gode billeder er, for mig, den slags billeder, hvor jeg får lyst til at røre ved dem og endda ligefrem smage på dem. Billeder af kvinder og mænd i obskure stillinger, eller i tøj, der bare er så pokkers klassisk for miljøet... er - desværre! - ikke billeder jeg gider klippe ud og masturbere til.

Eller bladets redaktør, der i uniform og med pegende finger siger (frit oversat): "Vi har brug for dig!" Mænd i uniformer tiltaler mig skam, men af en og anden årsag har jeg svært at tage det alvorligt, af en eller anden årsag fniser jeg, som en pubertetspige, mens jeg - ganske modent! - kommenterer tørt: "Mand, hvor er det her alt for tegneserieagtigt." Eller bladets gør-det-selv mand, der viser os, hvordan vi laver en gabestok til privat brug. Arbejdsmænd - gerne lidt svedende og med de rigtige mål - står på listen før uniformer, men hvorfor skal han gemmes væk i læder og en bøvet hat på hovedet? Det er alt for opstillet, alt for fremmed. Det skulle lige være min mand, der stod der og var kreativ; så vælger jeg hellere menstruation på ubestemt tid. Et andet blad viser selv samme mand, denne gang langt mere appetitlig iført helt almindelige cowboybukser, nede på jorden, og jeg overvejer seriøst at e-maile ham mit telefonnummer. Og det er her, jeg vil hen... nogle af os har brug for det jordnære, har brug for det almindelige og naturlige. Nogle af os har brug for at kunne nikke genkendende, brug for at kunne identificere og relatere. Jeg er "nogen af dem", og jeg kan ikke forestille mig, at jeg er den eneste. Ligesom jeg også tænker, at hvis vi ønsker at skabe en sund kontakt til omverdenen - de andre som ikke forstår os, så er vi altså nødt til at udvise lidt mere mainstream.

Jeg tror på det enkle, det simple og deri noget genkendeligt, trygt og sikkert. Der skal - trods min sadomasochistiske tendens - noget sobert til, før jeg får lyst til at købe bladet i min lokale kiosk, før jeg har lyst til at tage bladet med på de længere ture med enten bus eller tog, og der skal helt sikkert noget almindeligt acceptabelt til, før jeg vil lade bladet flyde på sofaen.

Smag og behag, ... men det kræver så lidt at tilgodese alle, det kræver få redskaber at skabe en god oplevelse, og jeg kan ganske enkelt ikke forestille mig, at færre kom-lad-os-udstille-alle-fordommene-ved-SM billeder ødelægger kvaliteten. Tværtimod.

Sandheden - min i hvert fald! - må nødvendigvis være, at SM er mere, end dårlig smag. Jeg ved det ikke, men for mig er sadomasochisme helt klart en sanselig oplevelse, og det ville få mig til at hvine af fryd, hvis jeg kunne stryge min finger ned langs bladets sider, mens jeg overvejer hvilken af siderne, jeg først skulle tage i munden.

Frederikke Mercebach
www.hende.dk

Svar:

Kære Frederikke Mercebach

Tak for dit læserbrev, vi er glade når vore læsere stiller os til ansvar for vort arbejde.

Dit læserbrev peger på en manglende diversitet i forhold til de situationer og den påklædning som vore billeder forestiller.

Redskaber og påklædning er vigtigt for mange SM'ere, og her kommer vi vidt omkring når ponygirls, militærmænd, bondage-slaver og 24-7-slavinder vælter frem på bladets sider.

Men SM udøves også tit uden særligt udstyr, og mange af bladets billeder kan måske virke for opstillede eller kunstige, og det naturlige, enkle og antydede er

vigtige kvaliteter, som vi vil søge at give mere plads fremover.

Hvis vi skal favne så bredt i kulturen, som vi efterstræber, er det vigtigt at vi ikke billedmæssigt forfalder til stereotyper om SM.

Vi arbejder fortsat på at blive bedre, og nye skribenter og illustratører, der kan og vil bidrage hertil, er nødvendige.

Vi har også brug for at modtage god og konstruktiv kritik, som den du giver i dit læserbrev. Vi håber, at du og andre læsere fremover vil give jeres mening tilkende.

Begge dele er et vigtigt bidrag til, at vi kan få udviklet bladet så meget, at vi alle kan hvine af fryd.

Venlig hilsen
Redaktionen

Din mening er vigtig

Vi, i redaktionen af SMil Bladet, er meget interesserede i at høre hvad vores læsere synes om bladet. Derfor lancerer vi i dette nummer en spørgeskemaundersøgelse.

Vi håber, at mange læsere tager sig tid til at udfylde det (enten i papirudgaven, der findes på side 47-48 i bladet, eller på internet-adressen www.smilbladet.dk og sende det ind til os).

Du kan deltage helt anonymt, men hvis du ønsker at deltage i lodtrækningen om 3 flasker vin, skal vi bruge en email eller postadresse hvor vi kan kontakte dig.

Sidste frist for deltagelse er 15. oktober 2003.

Vi offentliggør resultatet af undersøgelsen i et senere nummer af SMil Bladet.

Hvis du har yderligere kommentarer til SMil Bladet eller undersøgelsen, er du velkommen til at sende dem til os, enten elektronisk eller med posten. Vi hører gerne fra vore læsere.

Hvis du ikke ønsker at dit brev, eller dele af det offentliggøres, bør du markere det i teksten.

Vi har brug for din mening for at skabe et endnu bedre SMil Blad!

city piercing kombinerer hygiejniske, professionelle teknikker med æstetik

Tilbud

Får du udført 2 piercinger samtidigt giver vi 20% rabat på piercing og smykke - dog ikke guldsmykker.

Det vi ikke har, skaffer vi.

NØRRE FARIMAGSGADE 61 1364 KØBENHAVN K 33 91 91 32

www.citypiercing.dk citypiercing@citypiercing.dk

Medlem af:

